

REDZAMAIS UN NEREDZAMAIS KARŠ

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 11:11, 12, Atkl. 5:5; Mat. 12:25–29; Jes. 27:1; Mat. 11:1–12, Ebr. 2:14.

ATMIŅAS PANTS:

“No Jāņa Kristītāja dienām līdz pat šim laikam Debesu valstība tiek pakļauta vardarbībai un varmākas cenšas to sagrābt.” (Mat. 11:12)

Ratru dienu mēs izdarām dažādas svarīgas izvēles attiecībā uz mūsu dzīvesveidu, attiecībām, karjeru, prioritātēm, izklaidi un draugiem. Lai patiesi saprastu šo izvēļu nozīmi, mums ir jāpārliecinās, ka mēs saprotam, par ko vispār ir runa. Mums ir jāatvelk priekšgars un jāierauga neredzamais, jo Bībele māca, ka pastāv neredzama realitāte, kas lielā mērā ietekmē to, ko mēs redzam.

Dzīvojot zinātnes laikmetā, mums nevajadzētu būt grūti noticēt neredzamām lietām. Mums, kas zinām par rentgena stariem, radioviļņiem un bezvadu komunikāciju, vajadzētu būt viegli noticēt tam, ko mēs nevaram redzēt. Ar katru mobilā telefona zvanu vai jebkuru satelīta programmu, ko mēs skatāmies, mēs būtībā pilnveidojam neredzamo realitāšu pieņemšanu.

Patiesām, lielā cīņā starp Kristu un sātanu veido neredzamo fonu redzamajai pasaulei, ko mēs piedzīvojam katru dienu. Šajā nedēļā iepazīsim pantus no Mateja evaņģēlija (un arī no citām vietām), kas palīdz atklāt šos neredzamos spēkus un to, kā tie ietekmē mūsu dzīvi un ikdienas izvēli šeit un tagad.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. aprīlī!

Mateja 11:11, 12

Raksti ir Dieva Vārds, un tajos ir izskaidrots glābšanas plāns. Tomēr daži panti var būt grūti saprotami, bet tam nevajadzētu būt pārsteigumam. Galu galā ikvienā dabas norisē mēs atrodam kaut ko grūtāk saprotamu. Cik daudz vairāk tas būs ar Dieva Vārda daļām, kas atklāj mums garīgās un pārdabiskās patiesības un to realitāti!

E. Vaita skaidri izteikusi šo domu: "Visvienkāršākās dzīvības formas atklāj problēmas, ko visgudrākais filosofs neņemsiēs izskaidrot. Visur pastāv mums neizprotami brīnumi. Vai gan tad vajadzētu justies pārsteigtiem, ka arī garīgajā pasaulē ir neizdibināmi noslēpumi? Grūtības izskaidrojamas vienīgi ar cilvēka prāta nepilnību un ierobežotību. Kungs Rakstos devis pietiekoši daudz pierādījumu par to dievišķo raksturu, un mums nav jāapšaubā Viņa Vārds, ja nespējam izprast visus Viņa darba noslēpumus." ("Ceļš pie Kristus" 106., 107. lpp.)

Piemēram, viens no izaicinošākajiem pantiem Rakstos ir Mat. 11:11, 12: "Patiesi es jums saku: starp dzimušajiem no sievietēm neviens nav cēlies lielāks par Jāni Kristītāju; bet mazākais Debesu valstībā ir lielāks par viņu. No Jāņa Kristītāja dienām līdz pat šim laikam Debesu valstība tiek pakļauta vardarbībai un varmākas cenšas to sagrābt."

Pārlasi šos pantus. Ko tu tajos saproti un ko nesaproti? _____

Dažos 12. panta tulkojumos ir teikts: "No Jāņa Kristītāja dienām līdz pat šim laikam Debesu valstība ir ar spēku gājusi uz priekšu, un varmākas tai ir uzbrukuši." (ISV) "Un no tā laika, kad Jānis Kristītājs sāka sludināt, līdz mūsdienām Debesu valstība ir spēcīgi gājusi uz priekšu, un varmākas ir tai uzbrukuši." (NLT)

Ko Jēzus mums šeit pasaka? _____

Kādas lietas pat laicīgajā dzīvē paliek tītas noslēpumā? Vai mēs pārstājam ticēt, piemēram, saules eksistencei tikai tāpēc, ka mēs nesaprotam daudzus tās noslēpumus? Cik daudz vairāk tad mums vajadzētu pieņemt ticības un Dieva Vārda jautājumus!

Tumsas robežas

Bībeles pētniekiem visos laikmetos ir bijušas cīņas ar Mat. 11:12, jo vārdi, kas apraksta valstību, un cilvēki šeit var tikt izmantoti vai nu pozitīvā, vai negatīvā ziņā. Grieķu darbības vārds "basmati" var nozīmēt vai nu "spēcīgi attīstīties" vai "ciest vardarbību". Savukārt grieķu vārds "biastes" var nozīmēt "spēcīgi un dedzīgi cilvēki" vai "vardarbīgi cilvēki". Vai šis pants nozīmē, ka pazemīgā un lēnprātīgā Debesu valstība piedzīvo vardarbību, ka vardarbīgi cilvēki tai uzbrūk? Vai arī Debesu valstība spēcīgi attīstās pozitīvā ziņā, un spēcīgie vīri, kas to sagrauj, patiesībā ir Kristus sekotāji?

Vai ir iespējams Kristus sekotājiem būt agresīviem, spēcīgiem, dzenoties pakal valstībai? _____

Izlasi šos pantus. Kā tie var palīdzēt saprast iepriekšējo jautājumu?

Mat. 10:34 _____

Atkl. 5:5 _____

Mihās 2:13 _____

Daži apgalvo, ka visticamākais skaidrojums Mat. 11:12 ir attiecināt vispārpieņemto "biazomai" (parasti pozitīvs) un "biastes" (parasti negatīvs), piedāvājot mums šādu tulkojumu: Debesu valstība spēcīgi izplatās ar "svētu spēku un varenu enerģiju, kas atvirza tumsas robežas"; un, tam notiekot, "vardarbīgi un alkātīgi cilvēki ir centušies to iznīcināt". (D.A. Carson, *The Expositor's Bible Commentary With the New International Version: Matthew*, (Grand Rapids: Zondervan, 1995), pp. 266, 267)

Šis skaidrojums, šķiet, saskan ar plašāko Mateja evaņģēliju. Patiesībā šis skaidrojums arī aptver plašāku skatījumu – cīņu starp gaismu un tumsu, starp Kristu un sātanu. Šī ir tēma, kas vijas cauri visai Bībelei, bet ir skaidri izteikta Jaunajā Derībā. Tur patiešām ir karš, redzams un neredzams, kurā mēs visi esam iesaistīti, kurā mēs visi nostājamies kādā pusē, kurā mēs visi dzīvojam katru dienu, neskatoties uz to, cik daudz mēs saprotam vai nesaprotam notiekošo. Tas ir tas, ko nozīmē dzīvot lielās cīņas vidū.

Kara mākslas pasaules uzskats?

Lai arī kāda būtu Mat. 11:12 nozīme, kā mēs vakar redzējām, šis pants palīdz atklāt lielās cīņas realitāti. Tā attēlo cīņu, kauju un – kā mēs zinām no citiem Bībeles pantiem – šī cīņa savā būtībā ir cīņa starp Kristu un sātānu.

Ko tālākie panti stāsta mums par lielās cīņas realitāti?

Mat. 12:25–29 _____

Jes. 27:1 _____

1. Jāņa 5:19 _____

Rom. 16:20 _____

1. Moz. 3:14–19 _____

Ef. 2:2; 6:10–13 _____

Šie ir tikai daži no daudziem citiem pantiem gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā, ko kāds laikmetīgs (neadventistu) teologs ir nosaucis par “karamākslas pasaules uzskatu”. Tas izsaka domu, ka starp pārdabiskiem spēkiem kosmosā notiek cīņa, karš, kurā mēs visi kaut kādā veidā esam iesaistīti. Septītās dienas adventistiem šī piezīme, protams, nav nekas jauns. Tā ir daļa no mūsu teoloģijas jau kopš mūsu baznīcas agrīnajām dienām. Patiešām, mūsu celmlauži turējās pie tās, pat vēl pirms oficiāli tika izveidota pati baznīca.

Kādos veidos tu redzi šīs cīņas realitāti, kā tā izpaužas tavā personīgajā dzīvē? Kā tā atklājas lēmumos, kas tev ir jāpieņem, un kārdināšanās, ko tu piedzīvo? Kā izpratne par šī konflikta realitāti palīdz tev katru dienu izdarīt pareizu izvēli un pretoties kārdināšanām? _____

Kad cīņa kļūst draudīga

Kā mēs jau redzējām, Jēzus vārdi Mat. 11:12, lai arī cik tie būtu dziļi, atklāj faktu, ka Dieva valstība netiks nodibināta bez cīņas vai bez kaujas. Šī kauja, kā mēs saprotam, ir lielā cīņa, un tā ir plosījiesies un plosās vēl jo-projām. Un tā norisināsies līdz pat pēdējai grēka, sātana un pazudošo cilvēku iznīcināšanai. Reizēm šī cīņa var kļūt ļoti draudīga, un tā arī tāda kļūst.

Mēs varam redzēt lielās cīņas realitāti un to, cik draudīga tā var kļūt kontekstā, kādā Jēzus pats izsacīja Mat. 11:12 vārdus.

Izlasi Mat. 11:1–12. Kā tu redzi lielās cīņas realitāti norisināmiēs šeit daudzos līmeņos? Tas ir, kā lielā cīņa palīdz mums saprast, kas šeit notiek? _____

Kā mēs domājam, kas iedvesmoja vadītājus apcietināt Jāni? Mēs varam šeit redzēt sātana mēģinājumu ne tikai apstādināt Jāni, bet arī atņemt drosmi ticēt Jēzum. Galu galā – ja Jānis, Jēzus priekšgājējs, piedzīvoja šādu likteni, tad kādu likteni mēs varējām cerēt pašam Jēzum?

Tad arī nav šaubu, ka sātans varēja likt Jēzus un Jāņa sekotājiem jautāt sev: Ja Jēzus no Nācaretes var izdarīt tik daudzas brīnumu lietas un Viņam ir tik daudz spēka, tad kāpēc Viņš ļauj tādām uzticīgam un labam cilvēkam kā Jānim, Savam brālēnam, sapūt cietumā?

Kā mums liekas, kas iedēstīja šaubas Jāņa galvā? “Kāpēc es esmu šeit? Kāpēc Viņš mani neatbrīvo?” Tātad nav brīnums, ka viņš jautāja: “Vai tu esi tas, kam jānāk, vai mums kāds cits ir jāgaida?” (Mat. 11:3) Atceries, tas ir tas pats Jānis, kas kristīja Jēzu, kas redzēja “Dieva Garu nākam kā balodi un nolaižamies uz viņu” (Mat. 3:16) un kas dzirdēja balsi no debesīm sakām: “Šis ir mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts.” (Mat. 3:17) Un tagad, pēc visa, kas bija noticis, viņš ir šaubu pilns? Protams, Jāņa sliktā situācija (vismaz īstermiņā) kļuva vēl sliktāka, kas tikai turpināja barot šaubas (Marka 6:25–28).

Ja ir kaut kas, kas tev tagad liek šaubīties, kam tu varētu pievērsties, ko pārdomāt un par ko lūgt, lai likvidētu šaubas un palīdzēt tev saprast visus brīnišķīgos iemeslus, kāpēc tev ir jāuzticas Dieva labestībai? _____

Zaudētājs

Visā vēsturē cilvēki ir iesaistījušies karā. Cilvēka dabā ir kaut kas tāds, kas liek vienai Jaužu grupai gribēt aplaupīt, uzbrukt un nogalināt kādas citas grupas piederīgos. Ketrina Teita (Katherine Tait), rakstot grāmatu par savu tēvu britu filosofu Bērtrandu Raselu (Bertrand Russel), rakstīja par tēva bažām Pirmā Pasaules kara sākumā, ka Anglijas ielās valda prieks par izredzēm karā ar Vāciju. "Viņš bija uzaudzis ar optimistisku Viktorijas laikmeta ticību automātiskam progresam, ar pārliecību, ka visa pasaule pareizajā laikā sekos gudrajam angļu virzienam, no senās brutalitātes uz civilizētu pašpārvaldi. Tad pēkšņi viņš ierauga, ka viņa paša mīļotie tautieši danco ielās par to, ka viņiem būs izredzes nogalināt lielu skaitu cilvēku, kas gadījuma pēc runā vāciski." (My Father Bertrand Russell (England: Thoemmes Press, 1997), p. 45)

Iztēlojoties, kā šī doma gājusi cauri visai vēsturei, mēs ieraudzīsim cilvēka kritušās dabas realitāti vienā no visspilgtākajām un traģiskākajām formām.

Lielākā daļa karotāju visos gadu tūkstošos iepriekš neparedzēja kara iznākumu. Cilvēki devās kaujā, nezinot, vai viņi būs uzvarētāju vai zaudētāju pusē.

Mūsu Universa "karamākslas pasaules uzskatā" mums ir kāda liela priekšrocība: mēs zinām, kura puse jau ir uzvarējusi. Kristus ir ieguvis mūsu labā izšķirošo uzvaru. Pēc krusta nav vairs šaubu par to, kas ir Uzvarētājs un kas plūks šīs uzvaras augļus. Sātans patiešām ir zaudētājs!

Ko šie panti mums stāsta par lielās cīņas iznākumu? Ebr. 2:14, 1. Kor. 15:20–27, Atkl. 12:12, 20:10.

Tieši tāpat kā sātans zaudēja karu Debesīs, viņš ir zaudējis karu arī uz Zemes. Bet savā naidā un atriebībā viņš vēl joprojām meklē, ko varētu iznīcināt (sk. 1. Pēt. 5:8). Lai arī cik pilnīga ir Kristus uzvara, cīņa vēl joprojām plosās, un mūsu vienīgā aizsardzība ir nolikt sevi, savu prātu un miesu uzvarētāja pusē. Un mēs to darām ar savām ikdienas izvēlēm. Vai mēs izdarām izvēli, kas noliek mūs uzvarētāja pusē, kur uzvara mums ir nodrošināta, vai arī zaudētāja pusē, kur gaida droša sakāve? No atbildes uz šo jautājumu ir atkarīgs mūsu mūžīgais liktenis.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Kurš mūsu vidū nezina lielās cīņas realitāti? Mēs zinām par šo karu, jo mēs jūtam to sevī katru dienu. Mēs dzīvojam sagrautā pasaulē – pasaulē, kas ir ciešanu un sāpju satriekta. Pasaulē, kur čūska nav ierobežota atasties tikai vienā kokā dārza vidū, bet kur viss dārzs ir pilns ar čūskām. Pasaule, kas ir pilna ar tiem, kas čukst kārdinājumus, kas nāk visdažādākajos veidos un kas tik viegli pielavās tiem, kas nav čakli ticībā un lūgšanā. Nav brīnums, ka Jēzus teica: "Esiet nomodā un lūdziet", lai mēs neiekristu daudzajos slazdos, kas mūs gaida. Un visbīstamākais no visiem slazdiem kristiešiem varbūt ir tas, kurš saka: "Ja tu esi pakļāvies kārdinājumam, tu jau esi aizgājis par tālu. Nav tāda žēlastības Dieva, kas būtu gatavs tevi uzņemt atpakaļ Savās rokās." Kurš gan laiku pa laikam nav dzirdējis šo balsi čukstam sev ausī? No vienas puses, šīs jūtas ir pareizas: kad tu krīti kārdināšanā, kaut vai vienreiz, tu esi aizgājis par tālu, lai jebkad dabūtu sevī atpakaļ. Tieši tāpēc Jēzus nāca, lai iegūtu uzvaru mūsu labā, kur mēs visi cietām neveiksmi, un piedāvā Savu uzvaru mums. Tas ir viss evaņģēlijs – Jēzus mūsu labā lielajā cīņā izdara to, ko mēs paši nekad nevarētu. Vienlaikus arī mums ir jāizvēlas ik dienas, ik stundu, ik brīdi stāvēt Viņa pusē, paklausot Viņa Vārdam un pieprasot sev uzvaras apsoliņumus, ko Viņš mums ir nodrošinājis, visu laiku paļaujoties tikai uz Viņa nopelnu mūsu labā kā uz mūsu glābšanas galvojumu.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas vēl ir fiziskās realitātes, kas eksistē mums visapkārt un tomēr kas ir pilnībā nepieejamas mūsu maņu uztverei? Kā šai realitātei vajadzētu palīdzēt mums atvērt prātus citu spēku un varu eksistencei, ko mēs vienkārši nevaram redzēt? Kā neredzamo realitāšu eksistences aptveršana palīdz mums saprast lielās cīņas realitāti?

2. Daudzi kristieši netic lielās cīņas pasaules uzskatam. Kādi varētu būt iemesli, kāpēc viņi to neredz? Kādus argumentus viņi varētu izteikt pret taviem uzskatiem un kā tu uz tiem atbildētu? Ja tev būtu kādam jāpasniedz Bībeles stunda par lielo cīņu, kādus pantus tu izmantotu?

3. Kā tu tiec galā ar jautājumu, kāpēc mēs vēl joprojām esam šeit – tik ilgi pēc Jēzus uzvaras pie krusta? Kāpēc Jēzus vienkārši neatnāca atpakaļ pēc Savas nāves, augšāmcelšanās un debesbraukšanas un neiznīcināja Jaunumu reizi par visām reizēm?